

Εἰς τὸν ἡπέδον Βενεσενίκ περιγραφόμενον ἐνθή αὐτῷ. Ηπ' ἀριθ. 341
περίπτητα (14 εἰ.) επιμειοῦται:

«τὸν τοιαύτην βίβλος ὑπηρεσίασθην ἀπό τῆς Τεγεαῖδος τοῦ
οἰκηματισιον παρὰ τὴν Ἀγαρινήν, νοι ἐγνήρασεν αὐτοῖς ἀπό τὰς χεῖρας
τῆς Ἀγαρινής δο μονάχος Βισσαρίων ηπέδον μόπου αὐτοῖς. γοιπόν γοῖν
παραμναζῶ θυμῖν, ὃς ἀδελφοί, οἱ ζωαρινώνοντες τοῦ τοιαύτην δέξονται,
τίχεσθαι μοι διὰ τοῦ τοῦ Κυρίου ἀγαθοῦν, ὃς ποτὲ διμαρτυρήσεται
μη μὴ ποιοῦται εἰ ἀγαθὸν ἔργον. νοι ὁ δεός συγχωρήσει θυμῶς μοι
θυμῖν τῷ τῷ τῷ αὐτῷ μοι τῷ τῷ μέγατοι ἀγαθοῖ : »

